
EEN FIETSTOCHTJE MET COLLEGAE

WIM VAN DAAL

Rob, in het dagelijks werkleven mijn baas bij Exagon, wilde al sinds jaar en dag een revanche voor de zware nederlaag die hij in 1995 leed. Destijds hadden Rob, Karel en ik een gezellig fietstochtje door Zuid-Limburg gemaakt. Terwijl Rob dacht dat hij toch menig bergje in een aardig rap tempo kon overwinnen, moest hij die zwartste zaterdag uit zijn fietsleven erkennen dat zelfs die 'zware' Midden-Limburger, een van de zwakste klimmers van De Lekke Tube, een maatje te groot was voor hem. Deze gebeurtenis heeft hem jaren dwars gezeten, steeds werd hij er weer aan herinnerd. Met het nieuwe millennium voor de boeg had Rob weer serieus de training hervat. Die nederlaag kon hij niet langer verkroppen en er moest een revanche komen. Zo kon het dus gebeuren dat zaterdag 10 juni in de agenda kwam te staan als de dag van de revanche! Naarmate de dag van de waarheid naderde, sloten zich langzaam meerdere collegae aan. Niet alleen van Exagon, het bedrijf waar ik voor werk, maar ook van Essent, het bedrijf waar ik mijn diensten verleen. Die zaterdag voor de Pinksteren om 10.00 uur 's morgens stond er een gemengd gezelschap klaar voor de start. Rob, inwoner van startplaats Boholz, rank van lijf, licht van gewicht, vertrekt voorop. Aan de spanning op zijn gezicht kun je zijn doelstelling aflezen: vandaag moet het gaan lukken die 'beer' uit Herten te kloppen. De voorbereiding was perfect, na de uitgebalanceerde spinning training voelt het lichaam sterk aan. En sterke mannen moeten aan de kop. Maar geldt dat ook voor licht gewicht klimmers?

Dan is er Jean, Belg van geboorte, woonachtig in Duitsland en net als ik namens Exagon werkzaam bij Essent in Nederland. Deze veel pratende Belg heeft ons al tientallen keren over vroeger verteld. Snel in de klim met zijn (toenmalig) tengere figuur, zonder angst in de afdalingen. Eddy Merckx zou op zoveel talent jaloers zijn geweest! Maar de tand des tijds heeft zijn vele talenten aangetast. De midlife-crisis, een periode waar Jean niet graag over praat, heeft zijn lichaam veel schade toegebracht. Toen hij enkele jaren geleden met roken stopte begon zijn lichaam zwaarder te worden. Zijn gewicht zit nog wel net onder de 80 kg., maar de conditie is weg. En zijn leeftijd van 52 jaar werkt ook niet meer in zijn voordeel. Echter, sinds een drietal jaren is Jean de trotse eigenaar van een echte Eddy Merckx fiets. En op zijn fiets kwamen ook zijn verhalen weer los over de vele trainingsritten. Maar, zoals vandaag al vrij snel blijkt, werden al die trainingskilometers voornamelijk in zijn dromen afgelegd. Op het eerste stukje vals plat van Simpelveld naar Trintelen moet de heftig hijgende Jean al van de fiets. "Mijn voorwiel raakt aan", is zijn verweer. En inderdaad tikt het magneetje van zijn teller tegen het meetinstrumentje. Maar er is iets anders aan de hand. Jean,

---

die hartslag van jou zie je aan je felrode gezicht en je heftig hijgend lichaam af. Niks 60 kilometer vandaag. Gelukkig blijkt Jean realist. Het heeft geen zin op deze manier. Uit eigen beweging draait hij om. Een hele geruststelling voor ons.

In de afdaling naar de Fromberg rijdt Karel rustig aan midden in de groep. Klein en rond is zijn figuur, luid en zwaar zijn stem. Altijd heeft hij wat te zeggen, maar het moet gezegd worden: hij is zeer realistisch. Weet dat hij echt niet goed omhoog komt op de hellingen. Deze ex-voetballer en tegenwoordig trainer van een jeugdgroep heeft voor zijn doen een uitstekende conditie. Maar als je goed kunt lopen, wil dat niet zeggen dat je goed kunt fietsen. Maar doorzettingsvermogen heeft hij. Een week geleden heeft hij nog de 100 km. versie van de Amstel Gold race gefietst. Karel rijdt dan ook zijn eigen tempo en komt overal boven in de 'bus'. Daar zit Karel helemaal niet mee. Erbij zijn vindt hij veel belangrijker. De Fromberg komt eraan. De spanning stijgt. Deze eerste helling is toch een graadmeter voor de hele dag. Zij aan zij met Mark rij ik op de steilere eerste 250 meter omhoog. Als de weg vlakker wordt richting de scherpe bocht naar rechts kijken we om. En ja hoor, Rob zit nog steeds in ons wiel. Zou hij toch vandaag zijn revanche krijgen? We draaien naar rechts en Rob wil het proberen. Hij neemt de leiding in de hoop een beslissing te forceren. Maar echt pijn doet zijn versnelling niet. Ik wacht rustig af wat komen gaat. Langzaam gaat het omhoog op deze helling tussen de pindraad die de weg van de weien scheidt. Het uitzicht is even niet interessant. Rob verzwakt langzaam. Mark zet aan en neemt de leiding over. Ik zet een tandje bij en ga naast Mark rijden. Onder mijn arm door kijk ik naar achteren of Rob kan aanpakken. Maar de afstand wordt langzaam groter. Rob moet bij deze tempoversnelling lossen. Mark, die op de hoogte is van de revanche behoefte van Rob, kijkt me veelbetekenend aan. "Wie van de twee", zeg ik tegen Mark en ga op de pedalen staan. Mark heeft geen antwoord. De eerste helling is dus voor de 'beer' uit Herten. En..., als Rob op de eerste helling al niet kan volgen, dan is nu wel duidelijk hoe de situatie erbij staat. De spanning is dan ook uit de koers. Op de overige hellingen, behalve de Bloasbalg in Wahlwiller, bleek de 'beer' van Herten niet te kloppen, al was Mark op de Loorberg erg dichtbij.

Na de Fromberg dalen we af naar Ransdaal. Ik fiets achteraan in de groep - ik moet dus continue remmen - met Lars, een stevig gebouwde Duitse jongeman. Lars spreekt redelijk Nederlands nu hij in Velden bij Venlo woont. Lars rijdt op een 'soort' mountain-bike met 6 versnellingen (slechts 1 tandwiel voor). De Fromberg was al een crime en hij heeft ook nu in de afdaling even moeite de aansluiting te houden. Volgens mij zitten zijn lagers vol met zand in plaats van smeermiddelen, want zelfs bergaf moet hij trappen. Lars fietst af en toe wel eens, maar komt duidelijk conditie en materiaal te kort om zich in de strijd te mengen. Lars heeft maar een doel vandaag: overleven. In zijn eigen tempo bedwingt hij alle hellingen. De laatste helling, de Bloasbalg in

---

Wahlwiller is echter te veel voor hem. Nadat ik de helling achter de andere bedwongen heb, moet ik weer ruim halverwege omlaag om hem te vinden. Zelfs lopen is hier al zwaar. Maar gelukkig Lars, het is de laatste helling van vandaag. Vol goede moed loopt hij verder. Hij is toch echt aan het einde van zijn fietslatijn.

Via Ransdaal komen we in Craubeek, een klein plaatsje in een dal nabij Klimmen. Hier woont Mark. In dit 3 straten tellend gehuchtje moeten we wel langs zijn huis fietsen. Mark, met wie ik bij Essent al 3 jaar samenwerk, is inmiddels al 54 en beschikt over een bere conditie. Zo' n 18 jaar geleden had Mark problemen met zijn gezondheid. Kort van adem, weinig bij te zetten. Ga fietsen, zei de dokter tegen Mark. En dat ging Mark doen. Sinds die tijd fietst hij elke dag, door de hitte, regen, wind, sneeuw, vorst, van zijn woonplaats Craubeek naar Maastricht en terug: 18 kilometer enkele reis! Op zijn route naar Maastricht vertrekt hij bergop en daalt hij af naar Valkenburg. Daar heeft hij dan de keuze tussen de Cauberg, de Daalhemmerweg of de Sibbergrubbe, die hij om beurten bedwingt. Op de terugweg ligt daar nog de Bemelerberg en natuurlijk moet hij vanuit Valkenburg weer omhoog naar Klimmen. Ik heb hem wel eens binnen zien komen tegen de klok van achten bij meer dan 10 graden vorst. Zijn adem bevroren tegen zijn muts, zijn bril beslagen wegens de warmte binnen, diverse lagen kleding over elkaar, twee paar sokken, laarzen en daar nog plastic zakken overheen om de kou de weren. Een echt karakter mens dus.

We zijn op weg naar de Sibbergrubbe. Gezien de samenstelling van het gezelschap is deze lichte helling in deze contreien de beste keuze. Peter en Henk zijn twee voetbal collegae van Karel. Zij fietsen ook regelmatig en hebben net als Karel kort geleden de noordelijke 100 km. lus van de Amstel Gold race met succes gefietst. Het was wel zeer zwaar geweest aldus de jongste van de twee, Peter. In Geulle was al aardig wat kracht uit de benen verdwenen en op wilskracht hadden ze tocht uitgefietst. Henk, de oudste, heeft qua uitstraling iets weg van Har Senssen. Rustig, controlerend, regelmatig de kop van de groep opzoekend, zware versnelling. Maar zeker niet de power van Har. Op de hellingen kwam hij meestal na de kopgroep boven.

Via Margraten en Bruisterbos passeren we Noorbeek. Een terras links van de weg heeft zo' n grote aantrekkingskracht op de groep dat de fietsers zich een voor een laten verleiden. Rob trakteert zichzelf op rijstevlaai met slagroom, de andere hielden het beperkt tot een verfrissend drankje. Veel heeft het Rob niet geholpen. Hij ging vandaag dan ook als eeuwige 3^e de boeken in. Op de Loorberg, waar ik hem 6 jaar geleden de genadeslag toe kende, kan Rob maar korte tijd volgen. Dan versnelt Mark. Deze helling ligt hem goed en hij wil het proberen. Ik laat hem de kop en volg. Maar dan maakt Mark de 'fout' door de grote bocht naar links voor het hotel helemaal buitenom te nemen.

Door de binnenbocht te pakken kan ik licht versnellend net enkele meters voorsprong pakken om hem te kloppen. Maar dit was op het nippertje.

Gezien de inspanningen die de ochtend gekost heeft besluiten we om de Camerig niet te beklimmen. Via de afdaling van de Schweiberg loopt de route nu naar Wahlwiller voor de beklimning van de Bloasbalg. Deze steile helling, ook wel de Kruisberg genoemd, wordt gekozen omdat het de kortste route huiswaarts was. En ik moet het toegeven, hier hebben ze me duchtig te pakken genomen. Bij het verlaten van Mechelen richting Wahlwiller loopt de weg langzaam omhoog. Ik rij samen met Lars, wiens tempo het best te omschrijven is als een slakke gangetje. Langzaam verdwijnt de groep uit beeld. “Die wachten wel bij de afslag naar Wahlwiller”, zei ik nog tegen Lars. Maar bij de afslag gekomen zag ik ze nog net in de afdaling ver voor ons rijden. “Ze wachten bij de Rijksweg”, spreek ik mezelf weer moed in. Terwijl we de rijksweg naderen, zie ik ze aan de overkant de hoek om verdwijnen. Shit, we moeten nog wachten ook! Tja, daar hebben ze me te pakken. Ik kan niet bij Lars weg, want die weet daar de weg überhaupt niet. Pas als we afdraaien naar links langs het gelijknamige restaurant laat ik Lars achter. Ik probeer het nog, maar weet dat die missie kansloos is. Ze zijn te ver weg. Op de top kan ik nog net Karel voorbij sprinten, maar meer zit er niet in. Je had die lachende gezichten moeten zien!

Nadat Lars op het laatste stuk vals plat is aangesloten gaat het in gesloten formatie via Bocholzerheide terug naar Boholz. Rob heeft nog een binnenweg in petto die ik niet ken. Nog een keer moet hij het proberen. De laatste 700 meter naar huis gaan licht golvend omhoog en Rob zet een tussensprintje in. Sorry Rob, maar na die coupe op de Bloasbalg kan ik dit niet over mijn kant laten gaan. Tandje erbij en hup erop en erover. Als ik even later achterom kijk zit er nog eentje in mijn wiel: Mark natuurlijk. Rob moet weer passen en is een illusie armer, maar moet constateren dat de nederlaag niet zo vernietigend was als in 1995. “Volgend jaar ben ik er klaar voor”, zegt hij veel betekenend. Met Mark heb ik de dag later bij Essent nog geëvalueerd. Mark komt de hellingen goed op, maar hij mist de explosiviteit op de top om nog even mee te sprinten. De overige fietsers waren voor wat de prijzen betreft slechts opvulling van de koers, maar ze hebben ieder toch op hun manier genoten van deze mooie fietsdag. Lars zat er helemaal doorheen, maar legde de laatste meters op zijn enorme wilskracht af. En als iedereen zijn belofte na komt, staan ze volgend jaar allemaal weer aan de start. Behalve Jean, die zal nog heel hard moeten trainen om door de keuring te komen!

DE D-GROEP TERUG VAN VAKANTIE MARLY CORBEIJ

Het was de afgelopen donderdagen rustiger dan normaal. Een bekend verschijnsel in deze periode, waar vele leden hun heil elders zoeken. Toch is er gewoon doorgefietst, tenminste als de weergoden dat toelieten. Ikzelf had verwacht meer kilometers te maken, zeker met mijn eega op ons geliefde eiland! Het is bekend waarom dat niets is geworden. Jac had gelukkig medelijden met mij en samen hebben we toch nog de nodige tochtjes kunnen maken met het oog op de St. Geertruidtocht, half september.

Onlangs hebben we ook Geert van Pol weer mogen verwelkomen, die al heeft aangegeven graag een vaste plaats in ons midden te krijgen. Uiteraard Geert, hoe meer zielen, hoe meer vreugde. Zo kan het zijn dat er op donderdagavond 12 racefietsen klaarstaan. Een aantal dat in het verleden nog ondenkbaar was voor de ladies van de Lekke Tube. Het ziet er naar uit dat we ook de dochter van oud-lid Wiel Hansen, Dorien, binnenkort kunnen bijschrijven op onze ledenlijst. Laat gaan, laat gaan, na regen komt zonneschijn. Hopelijk t/m 1 oktober a.s..

Voor al Uw versprodukten
kaas - vleeswaren - eieren
levensmiddelen
brood en banket
diepvriesartikelen en banket
en de dagbladen

Al meer dan 60 jaar vertrouwd in Linne

Thoolen - Janissen

Montforterweg 9 Linne Tel. 0475 - 461549

OPKOMSTENKLASSEMENT A-GROEP

Aantal verreden tochten : 35   Aantal kilometer : 2664.0
Aantal uitgevallen tochten : 5

Beloning : 32 - 35 Tochten (90%-100%)   GOUD
            26 - 31 Tochten (75%- 90%)   ZILVER
            21 - 25 Tochten (60%- 75%)   BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant.Km	Beloning
---	---	-----	---	-----	-----
1.	21	Senssen, har	34	2554.0	Goud
2.	92	Heltzel, jac	33	2414.4	Goud
3.	90	Daamen, hennie	30	2337.6	Zilver
4.	4	Daal van, wim	29	2215.0	Zilver
5.	91	Ruyters, chris	27	2009.4	Zilver
	5	Daal van, jos	27	1985.6	Zilver
7.	152	Stevens, bart	24	1655.0	Brons
8.	75	Leenen, arnold	23	1764.7	Brons
	137	Peeters, wim	23	1710.2	Brons
10.	163	Goedbloedt, sef	22	1661.2	Brons
11.	151	Kierkels, rene	21	1612.9	Brons
	138	Theunissen, jac	21	1546.8	Brons
13.	26	Nelissen, piet	20	1281.7	
14.	159	Slabbers, p	17	1132.7	
15.	41	Vossen, thei	16	1142.8	
	89	Leek van de, frits	16	1054.2	
17.	79	Corbeij, charles	12	888.3	
18.	51	Dahmen, huub	11	702.9	
19.	77	Cuypers, harry	10	655.9	
20.	164	Heel van, tom	9	759.9	
21.	165	Steins, jos	4	346.0	
	52	Smits, ge	4	320.8	
23.	14	Schuren, chris	3	243.3	
	143	Cuypers, pedro	3	211.3	
	119	Pol van, geert	3	151.6	
26.	94	Houwen, martijn	2	183.0	
	44	Hendrix, bert	2	134.5	
	160	Schuren, geert	2	117.8	
29.	13	Schuren, harrie	1	78.0	
30.	81	Hulsbosch, sjra	0	0.0	
	87	Vrinzen, rob	0	0.0	

LEKKE BANDENKLASSEMENT A-GROEP

Aantal verreden tochten : 35   Aantal kilometer : 2664.0
Aantal uitgevallen tochten : 5

Pts	Lid	Naam	Lek.band	Tocht	Aant.Km
---	---	-----	---	---	-----
1.	51	Dahmen, huub	5	11	702.9
2.	152	Stevens, bart	3	24	1655.0
3.	77	Cuypers, harry	2	10	655.9
	159	Slabbers, p	2	17	1132.7
5.	160	Schuren, geert	1	2	117.8
	52	Smits, ge	1	4	320.8
	41	Vossen, thei	1	16	1142.8
	26	Nelissen, piet	1	20	1281.7
	138	Theunissen, jac	1	21	1546.8
	137	Peeters, wim	1	23	1710.2
	92	Heltzel, jac	1	33	2414.4
	21	Senssen, har	1	34	2554.0

OPKOMSTENKLASSEMENT D-GROEP

Aantal verreden tochten : 17
Aantal uitgevallen tochten : 5

Aantal kilometer : 866.3

Beloning : 15 - 17 Tochten (90%-100%) GOUD
13 - 14 Tochten (75%- 90%) ZILVER
10 - 12 Tochten (60%- 75%) BRONS

Plt	Lid	Naam	Tochten	Aant.Km	Beloning
---	---	-----	-----	-----	-----
1.	104	Corbeij, marly	14	712.5	Zilver
2.	161	Hendriks, ans	13	665.0	Zilver
3.	162	Thevissen, nico	12	636.7	Brons
	144	Hannen, anne-marie	12	617.5	Brons
	114	Peters, mia	12	611.6	Brons
	113	Hendrix, sandra	12	596.6	Brons
7.	153	Joosten, barbara	9	465.1	
8.	155	Hendrikx, carla	8	430.0	
9.	166	Engels, sef	5	286.7	
	101	Wessels, mia	5	257.8	
11.	158	Pernot, dia	3	151.0	
12.	102	Verhulst, annie	0	0.0	

LEKKE BANDENKLASSEMENT D-GROEP

Aantal verreden tochten : 17
Aantal uitgevallen tochten : 5

Aantal kilometer : 866.3

Pts	Lid	Naam	Lek.band	Tocht	Aant.Km
---	---	-----	-----	-----	-----
1.	113	Hendrix, sandra	1	12	596.6

't Roosje

RONDJE ZUID-LIMBURG IN PLAATS VAN ARDENNEN

WIM VAN DAAL

In de aanloop naar zaterdag 17 juni blijkt al dat er weinig interesse is onder A-groep leden voor de Ardennen rondrit. Een precieze oorzaak is hiervoor niet aan te wijzen, de weersvoorspellingen voor de Ardennen waren bepaald niet ongunstig. En de redenen van de fietsers zijn te divers om er een conclusie uit te trekken: geen tijd, moet werken, familie bezoek, te weinig kilometers getraind, enz, enz. Door de geringe animo, er waren slechts 6 aanmeldingen, wordt de tocht dan ook op de woensdagavond al af geblazen. Jammer, maar het is niet anders.

Toch hebben de 6 fietsers, Harry Cuypers, Sef Goedbloedt, Tom van Heel, Arnold Leenen, Jack Theunissen en ondergetekende, aangevuld met Jack Heltzel niet stil gezeten die 17^e juni. Samen werd er besloten om die zaterdag een tochtje door het zuiden te maken. Nu is kort geleden de 'Retourtje Valkenburg' route uitgevallen wegens regen. Een geschikte route om als uitgangspunt te nemen. 4,5 uur later en 116 km verder waren de 7 lekker vermoeid maar zeker voldaan. Diverse scherprechters, met name de Cauberg, Keuteberg en Eyserboschweg, waren bijgeschreven op de palmares van dit jaar. Ook werd kort de verjaardag van Arnold gevierd tijdens een stop ter hoogte van Schinveld. De zon had al het nodige lichaamsvocht verdampt en de bodems van de bidons was al enige tijd in zicht of hier en daar zelfs droog gevallen. De mineralendrank werd met een felicitatie richting Arnold dan ook gulzig genuttigd. 25 Kilometer verder, het is rond half een, keren de deelnemers zeer tevreden huiswaarts. Een mooie fietsmorgen zit er weer op.

Conclusie: wellicht is het beter de komende jaren de Ardennen te vergeten en te vervangen door een mooie tocht door ons Limburgse landje!

JACK THEUNISSEN

Als dit nummer verschijnt zitten we al weer in nadagen van dit fietsseizoen. Eind september alweer de fiets opbergen? Ik moet er niet aan denken. Wellicht omdat ik nog niet zo'n heel lange staat van dienst heb bij De Lekke Tube en dus wellicht de discussie al eens eerder is gevoerd: waarom fietsen we niet wat langer door? Door de week wordt dat wat moeilijk maar de zondagochtend zou toch tot en met oktober moeten kunnen zou je denken. Gezien het enthousiasme waarmee we momenteel koersen durf ik die vraag best te stellen. En enthousiast zijn we. Dat meet ik af aan de opkomst bij de gewone tochten en bij dagtochten alsmede aan de gemiddelde snelheid op de woensdagavond. Volhouden zo en over die opmerking van de seizoensverlenging hebben we het nog wel eens.

In ieder geval gaat het jaar 2000 de annalen in als een topjaar betreffende de aanwas van nieuwe leden. Tom van Heel was direct enthousiast en Jos Steins heeft na jaren van denken en proberen eindelijk de stap gezet en zich officieel in ons clubtenu geheesen. Heren succes! In het voorjaar meldde Sef Goedbloedt zich reeds aan en versterkte daarmee het gegeven dat de Molenweg een broeiest van fietstalent herbergt. Schrijvende over de opkomst is het gepast vanaf deze plek beterschap toe te wensen aan enkele geblesseerde collega's, waaronder onze voorzitter.

De nieuwtjes in het peloton: Harrie Cuypers werkt aan een comeback, Jac Heltzel zweert bij een geheimzinnig vuurrood superdrankje, Har Senssen heeft nu ook de gehele fiets vervangen, Chris Ruyters is fanatieker dan ooit, René Kierkels kan het zelfs na vijf kuub beton sjouwen en Frits zit steeds vaker op kop. Dat was dat.

De jaarlijkse tocht door ons eigen heuvelland mag bijzonder geslaagd worden genoemd. Wim loodste een man of vijftien via tal van onbekend B-weggetjes, bekende en minder bekende klimmetjes naar het hoogtepunt van de tocht: De Vaalserberg. Nadat we deze berg in de koelte van het loofbos hadden bedwongen schoven we met zicht op het drielandenpunt aan op een terras voor een verkwikkende pauze. Eenmaal thuis hadden we dik 165 kwaliteitskilometers onder de wielen en bedankten we Piet voor de begeleiding in de volgbus met alles aan boord. Verdere details krijgen jullie van de speciaal voor deze gelegenheid benoemde gastredacteur.

Ik laat het hierbij en wens iedereen een sterk naseizoen toe.

Isn

---

ovl

VAKANTIE EN TWEE VIERKANTE CENTIMETER VLEES! CHARLES CORBEIJ

Zondag 2 juli j.l. was mijn laatste fietstocht met de club. De vier weken daarop zouden dienen om mijn “uitgeputte” lichaam, na een jaar hard zwoegen, de nodige ontspanning te gunnen. Die tocht op zondag moest ik reeds meerdere malen uit het zadel komen vanwege enkele pijscheutjes (voortekens), maar de vakantiegedachte verdreef toen nog alles naar de achtergrond. Onze reis ging dit jaar, hoe kon het ook anders, alweer naar Texel. Strand, zee, gebakken vis, bier en wijn. Mijn ingrediënten voor een leven als god in Frankrijk! De familieleden sluiten nog steeds trouw aan, al moet ik zeggen dat het enthousiasme, met name bij de kids, behoorlijk terugloopt.

De reis van 250 kilometer ving aan en de twee vierkante centimeter drukte pijnlijk in de autostoel. Slim als ik ben had ik Marly vooraf al naar het Kruidvat gestuurd voor die bekende spertizalf. Twee tubes nog wel. Binnen enkele uurtjes stond ik in Alkmaar en moest toen een onbedoelde stop maken omdat ik van achteren “in brand” stond. Kom hier met die tubes, riep ik uit! Het huilen stond me nader dan het lachen. Maar ja, je vakantie begint pas en je wilt niet te dramatisch doen.

De morgen daarop, het brandje was inmiddels een bosbrand geworden, de vakantiedokter opgezocht, die de klachten horende, de perfecte zetpillen voorschreef voor mijn probleem. “En nog een prettige vakantie”, waren zijn laatste woorden. De zetpillen vonden gretig hun weg omdat ik toch heel andere bedoelingen had, deze dagen. Mijn ATB had ik natuurlijk ook niet meegenomen om op de auto te laten. De voorraad pillen slonk gestaag, maar de twee vierkante centimeter gaven geen krimp! Al die tijd was de liggende houding op bed praktisch mijn enige vakantiehouding. Ik dankte desondanks God dat net deze tijd de Tour op zijn hoogtepunt aankwam (letterlijk en figuurlijk), zodat ik mijn tijd kon doden met t.v.. Mijn familie zette ik regelmatig in om de bekende Texelse kruidendrank “Jutterke” in te slaan, want ik had gemerkt dat dat flesje meer verdoving en verlichting gaf dan de goedbedoelde dokterpatroontjes. Volgens hetzelfde stramien heb ik mij zo door de Texelse tijd gesleept en ik voelde me eigenlijk bevrijd weer naar mijn eigen slaaphok terug te kunnen gaan.

In Linne trof ik in de praktijk onze nieuwe dokter, mw. Kemp. Na een “diepgaand onderzoek” trok ze de conclusie dat we niet met die bekende, op aardbeien gelijkende, verschijnselen van doen hadden, maar met een echte ontsteking. Nieuwe zalf, nieuwe medicijn en op hoop van zegen. Mijn

---

vakantie was inmiddels vergevorderd en de resterende dagen mocht ik gelukkig constateren dat de brandhaard langzaam maar zeker gedoofd werd. Zo werd het ook weer 31 juli en de baas verwachtte mij terug. Was dit mijn vakantie, mijn herfstvakantie? Herfst ja, want in al die weken had die verrekte zon, zo node gewenst in deze vrije weken, zich praktisch niet aan de hemel getoond. Je zou denken dat ze mijn brand niet nog extra wilde verwarmen! Ik tracht mijn eerste vakantie van deze nieuwe eeuw vlug te vergeten en probeer weer voorzichtig de twee vierkante centimeter op het racezadel te krijgen. Misschien dat september nog wat goed kan maken!

Taxibedrijf

W. Beulen v.o.f.

Tevens personenbus voor max. 9 personen

Grotestraat 43
6067 BP Linne

Tel. 0475-462218 / 461664
Autotel. 06-53445057 + 06-53782613
Fax. 0475-464311

HET KON NIET MOOIER!

TOM VAN HEEL.

Een toepasselijke titel voor de Zuid-Limburg rondrit van De Lekke Tube? De weersvoorzichten voor deze zaterdag, de 12 augustus waren in ieder geval boven verwachting. De voorafgaande weken waren we in dit landje wat dat betreft niet verwend. Dus...en dan om acht uur ook nog 13 fietsenthousiasten, bepakt en bezakt. Dat laatste niet voor lang, want pakken en zakken verdwenen in de volgauto, bemand door onze 14 coureurenthousiast, Piet Nelissen.

Een mooi clubje van dertien die deze dag de elementen (warmte ,afstand en bergen) wilden trotseren.

In willekeurige volgorde: Har Senssen, Jac Heltzel, Wim van Daal, Hennie Daamen, Jos van Daal, Jac Theunissen, Wim Peeters, Sef Goedbloedt, Chris Ruyters, René Kierkels, Arnold Leenen, Harry Cuypers en tenslotte jullie verslaggever voor deze dag. In feite zelf aangeboden eens een stukje te schrijven als dank voor de leuke opvang als nieuw fietslid bij De Lekke Tube. Pen en een paar blaadjes in de rugzak en maar hopen dat ik af en toe onderweg voor het geheugen wat notities kon maken. Gelukkig viel dat mee aangezien bij de aankomst op iedere 'bult' er wel even tijd was. Ik heb gemerkt een onbeschreven wet 'boven' te wachten tot ook de laatste gearriveerd was en daar zat voor mij toevallig iedere keer wat ruimte. Als er gewacht moest worden was er geen enkele keer een onvertogen woord, illustratief hoe de 13, neen ik moet zeggen 14 die dag met elkaar omgingen. Petje af daarvoor!

Genoeg als inleiding. Nu de tocht. Voor allen natuurlijk een verrassing over welke wegen en lees natuurlijk bergen de tocht zou voeren. Ja ja speciaal geselecteerde B-wegen door Wim van Daal, iemand van wie je iedere keer versteld staat van de wegen en bultjes kennis in het Limburgse. Zelfs onderweg uitgerust met een mobieltje en waar nodig telefonerend met dat andere mobieltje bij Piet in de auto. Hoe professioneel.

Tot Sittard was voor eenieder de mogelijkheid aanwezig zich nog op het vlakke lekker 'los te trappen'. Toch werd er al stevig doorgetrapt want het centrum van genoemde plaats werd reeds doorkruist voordat de winkels openden. De beklimming van de Windraak gaf een eerste indicatie hoe goed of slecht deze dag de bergbenen waren. Voor de meeste begon hier de temperatuursverhoging, omdat inmiddels het zonnetje zich ook wat nadrukkelijker ten koste van wat lichte mistvelden liet zien. We koersten verder richting heuvelland. Bij de stort in Schinnen ging het voor de tweede keer serieus bergop. Iedereen zat er nog fris bij en dat ontlokte bij iemand uit het illustere gezelschap zelfs de opmerking 'jongens niet te hard, Chris heeft moeite om bij te houden' en dan wetend dat men in dat soort

---

omstandigheden meestal alleen Chris zijn achterwerk ziet. Zo'n bergje als bij de stort liggen er meer, gevraagd naar de naam die hebben ze niet maar je voelt ze wel. Op dat moment, na 46 kilometer rijdt Jac Theunissen lek. Geen man overboord. Helpende handen, met name van Piet bieden uitkomst en met een echte fietspomp wordt de voorband ook nog voorzien van voldoende bars. Echter te vroeg gejuichd, na 55 kilometer weer lek aan de zelfde band. Weer helpende handen maar toch maar even nog beter nakijken. Gelukkig hier blijft het deze dag voor Jac hierbij.

De eerste berg van naam duikt op in Berg teweten de Geulhemerberg. Bij de beklimming van deze berg en de volgende 'bulten' (ik geef ze toch een naam; Noorbeekberg na 67 km en Loorberg na 75 km) is inmiddels wel gebleken welke peletonnetjes op de bergen deze dag gevormd gaan worden. Iedereen kan zich op zijn eigen wijze uitleven. Dat kan zeker op de Camerig in Epen die na 84 km in het parcours opduikt. Hier is het echt uitleven. Met een totale lengte van 4 km en stukken vals plat uiteindelijk een echte kuitenbijter. Voor diegenen die ervoor gaan zijn er nog al wat positie-wisselingen, overigens niet vreemd met die 4 km en die stukken vals plat. Har Sensen bereikt uiteindelijk als eerste de top, gevolgd door Harry Cuypers. Zelf ben ik uiteindelijk de derde aankomende met in mijn kielzog Chris Ruyters. De schermutselingen erachter heb ik niet kunnen volgen. Ik kan in dat kader alleen maar Sef Goedbloedt geloven die aangaf 'nog effen en ik had jullie gehad'. Overigens de laatstaankomende was ook Har Sensen! Ra ra hoe kan dat? Lag het aan die nieuwe rode fiets?

Inmiddels was het half twaalf en werd het tijd te gaan denken aan een eet- en rustpauze. Wim had uitgekiend dat we dat zouden doen op het drielandenpunt (322,5 NAP). Gekozen werd voor een beklimming van de Vaalserberg aan de Belgische zijde. Koersdirecteur Wim reed echter bij de aanloop in Gemmenich na 89 km lek. Allen wachten tot de reparatie verholpen was, behalve Arnold Leenen. Die wist wat hem nog in de beklimming te wachten stond. Hij reed als begenadigd klimmer door en dacht ook een bergprijs binnen te kunnen halen. Echter ook hier gerechtigheid, hij werd voor de top nog door 3 man voorbijgestreefd.

En toen was het pauze. We namen het ervan. De club tracteerde op vlaai met koffie of soep. De dorst werd voorts gelest en de bidons voor de middag gevuld. Niemand zat nog kapot want er werd flink 'geauhoerd', denk maar aan de mop van Sef over de vrachtwagencauffeur en de discussie over wat Jac Heltzel in het rode flesje had?

En wat te denken van het pafke van Jac Theunissen in de pauze, hij leek daarna wel vleugels te hebben.

De terugrit werd opgepakt. Van Vaals naar Simpelveld via Eys. Buiten de 'kleine' klimmetjes op dat stuk nog 2 beklimmingen van naam en wel de Bloasbalg en de Huls. De demarrage die ik onder aan deze laatste berg probeerde te plaatsen moest ik honderd meter voor de top bekopen. Chris en René lieten me de hielen zien.

Het zwaarste gedeelte zat erop. We raakten Piet en uiteraard zijn auto nog even kwijt. Druk mobielverkeer .... opgelost maar toch even 5 minuten wachten. Sommigen maakten daar dankbaar, hangend tegen een muur in de schaduw, gebruik van en daarna weer verder.

Na 134 km in Klein Doenrade onder de brug nog een korte pauze en een laatste gelegenheid de bidonnen te vullen. Want er moesten nog wat kilometers afgelegd worden. Om tien voor vier uiteindelijk arriveerden we, moe maar voldaan, weer op ons vertrekpunt, het kerkplein, met maar liefst 165,5 km onder de wielen. En sommige gekken maakten weer een afspraak om zondagmorgen 'los' te fietsen.

Samenvattend: een onvergetelijke dag, geen wanklank en een perfecte organisatie. Mijn complimenten voor de sportieve prestaties van allen. Naar ik hoop tot spoedig bij een dergelijke tocht en dat geldt ook voor de thuisblijvers want die beseffen niet wat ze gemist hebben.

Tot tussen de wielen.

Medische Sportbegeleiding Herten

Sport-/ ontspanningsmassage
Tape / bandageren
Blessure behandeling
Conditietesten
Voetreflexzonetherapie
Voedingsadviezen
Acupunctuur

Burg. Beenenstraat 19
6049 AN Herten

tel. 0475 – 334043
fax 0475 – 318413
gsm 06 – 54970803

-
- de dagen weliswaar alweer korter worden, maar de verhalen in dit clubblad langer.
  - vele leden met plezier dit blad lezen, maar slechts weinigen zich geroepen voelen de pen ter hand te nemen.
  - de kerkklokken bij de fietstochten van de A-groep als startsein dienst doen.
  - als de eerste klokslag klinkt Jack Theunissen glimlachend de Pastoor Hendrikxstraat uit komt fietsen en hiermee de start weer net haalt.
  - wij vermoeden dat er ergens in die straat een drukknop is om de klokken in werking te stellen, anders is dit verschijnsel niet te verklaren.
  - de A-groep leden de laatste weken niet van hun plekje op het kerkplein te branden zijn als de kerkklokken het startschot voor de tocht geven.
  - het af en toe zelfs tot in Maasbracht-beek duurt voordat alle leden aangesloten hebben.
  - de opkomst in de juli vakantie periode traditioneel aan de lage kant is.
  - ook dit jaar daar geen uitzondering op is.
  - de opkomst inmiddels weer aardig op peil is gekomen.
  - tijdens de Kruisberg route nabij het gehuchtje waterval het tempo in de A-groep stil viel op een klein stukje vals plat toen Bart Stevens even achter bleef.
  - net op dat moment 'kersvers' lid Jos Steins wilde demareren: "Dit is de enige 'berg' waar ik nog snel over heen kan".
  - Jac Heltzel reageerde middels een wegblokkade samen met minstens 4 collega fietsers.
  - Jos daar helemaal geen probleem mee heeft: "Jac is zo klein, daar rij ik toch overheen" was zijn antwoord.
  - de Zuid-Limburg tocht inmiddels ook heeft plaatsgevonden.
  - er maar liefst 13 leden aan deze tocht deelgenomen hebben.
  - het weer ouderwets gezellig was onderweg en op het terras in Vaals.
  - het Piet Nelissen als clubbestuurder een dikke rekening heeft opgeleverd.
  - het fietsjaar weer zijn laatste maand in gaat.
  - ik echt niet kan vatten dat dit jaar weer zo snel historie gaat worden.

- er geruchten de ronde gaan omtrent een mogelijke reünie van de Cochemgangers.
- dit geen bijzondere groepering is, maar een aantal leden van de club die in het verleden met Hemelvaart per fiets het plaatsje Cochem bezochten.
- wij in het volgende 't Binnenblaad hier zeker op terug gaan komen.

**VOOR
HET VAKKUNDIG
INLIJSTEN OP IEDERE
GEWENSTE MAAT**

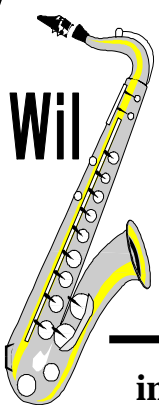
Zoals: handwerken, gravures,
etsen, prenten, pentekeningen,
foto's enz., met en zonder
passe-partout.

**GROTE KEUZE LIJSTEN
EN PASSE-PARTOUTS.**

**INLIJSTERIJ
DOUVEN-KOOLEN V.O.F.**

Graaf van Wassenbergstraat 1
Linne, (0475) 46 28 96

Geopend: elke dag van 13.00-18.00 uur.
Zaterdag van 09.00-16.00 uur.

Wil Bevers

**Marktstraat 19
6067 BT Linne
tel: 0475-464976
fax: 0475-461465**

SAXOFOONS

---

in- en verkoop – reparatie – revisie - verhuur

Wie is ...?

Naam: Sef Goedbloedt.

Geboorteplaats: Roermond.

Leeftijd: 44 jaar.

Lengte: 1,74 meter.

Gewicht: 78 kg..

Schoenmaat: 43.

Burgerlijke staat: Gehuwd.

Opleiding: M.T.S. werktuigbouwkunde.

Beroep: Bankwerker onderhoudsmonteur.

Wat zou je aan je uiterlijk willen veranderen: Ben tevreden zo als ik ben.

Opvoeding: Vrije opvoeding.

Ochtendhumeur: Sta fluitend op.

Vereniging: De Lekke Tube.

Wordt jouw sport serieus genomen?: Door mensen die sportief zijn ingesteld wel.

Andere sporten: Het kweken van wildzangvogels, duurlopen en mountain-bike.

Leukste sport naast fietsen: Zie andere sporten.

Minst leuke sport: Ben ik niet van bewust.

Sportief hoogtepunt: 2^e Prijs op de wereldkampioenschappen in Spanje met wildzangvogels.

Dieptepunt: Niet bekend.

Favoriete sporter: Michel Boogerd.

Sportieve concurrenten: Iedereen die serieus aan sporten doet.

Beste sportjournalist: Mart Smeets.

Doping: Is niet weg te denken in de huidige sport (wat zeer jammer is).

Hobby's: Indonesische gerechten koken.

Huisdieren: Vogels en hond.

Lievelingsgerecht: Indische en Chinese gerechten.

Drank: Water en fruitsappen.

Kleur: Rood.

Tv-programma: Sport journaal en Discovery.

Radio: 538 FM.

Lievelingsmuziek: 60 - 70 - 80 Jaren.

Laatst gekochte CD: Step Back en Boogie.

Op welke muziek dans je stiekem voor de spiegel: Soul muziek.

Waar kunnen ze je midden in de nacht voor wakker maken: Ik slaap zo al weinig, laat mij maar het liefst liggen.

Favoriete films: Vechtfilms en natuurdocumentaires.
Favoriete acteur: Steven Segal.
Favoriete actrice: Judy Foster.
Vakantieland: Thailand.
Romantisch: Vraag dat maar aan mijn vrouw.
Beste karaktereigenschap: Sta voor iedereen klaar.
Slechtste karaktereigenschap: Te goed gelovig.
Hekel aan: Opdringerige mensen.
Heeft respect voor: Mijn vrouw en kinderen.
Wie kan je niet uitstaan: Kraaijkamp senior.
Welke gebeurtenis uit je leven zou je nog eens over willen doen: De geboorte van de beide kinderen.
Welke zeker niet: Mijn ongeluk in 1991.
Grootste fout in mijn leven: Moet ik nog maken.
Ooit een prijs gewonnen: Alles wat er te winnen valt in de vogelsport.
Kunst: Geen verstand van (ik vraag me af wat zij er in zien en wat ik niet zie).
Tijdschriften: Vogellectuur en Mountainbike.
Moet heel erg lachen om: Vrienden voor het leven.
Politiek: Is maar goed dat deze mensen zich er voor inspannen.
Milieubewust: Ben er dagelijks me bezig.
Je bent een dag de baas van Nederland; wat zou je als eerste veranderen?: Wat ik er van vind kan ik beter niet bekend maken.
Ik heb me voorgenomen om: Me minder druk te maken en laat het z'n gangetje maar gaan.
Haalt neus op voor: Ik eet (proef) en drink alles.
Soms denk ik: Wat ben ik toch een gelukkig mens dat wat ik heb en kan doen mag doen en mag beleven.

Onthullingen over het dopingnetwerk